

idræt på en socialt og samfundsmæssigt forsvarlig måde. Det synes vi er en helt rigtig måde at udtrykke det på. Imidlertid er der behov for, at vi under det udvalgsarbejde, der kommer, tager fat på nogle af de problemer, vi synes der er, og her vil jeg umiddelbart nævne fire problemer.

Kl. 13.25

For det første problemet omkring 15-års-reglen, hvor det ikke i sig selv er det, at man fjerner 15-års-reglen, der er problemet – det kan vi også se på med en vis positiv holdning – men hvor det er helt afgørende for os, at der så også tilføres og prioriteres de nødvendige økonomiske ressourcer og de nødvendige sociale kvalifikationer for at leve op til det ansvar, der følger med at fjerne den 15-års-regel.

Det andet problem, som vi ser, og som vi gerne vil drøfte under det kommende udvalgsarbejde, er lovforslagets § 7, altså spørgsmålet om økonomisk støtte fra kommuner og amtskommuner til eliteidræt. Vi synes, ligesom andre har sagt det, at der et behov for at få klargjort meget tydeligt: Hvad betyder det egentlig? Hvor går grænsen mellem, at man giver en støtte til eliteidræt, og så, at man går over i et egentligt erhvervs-mæssigt formål? Der er en gråzone. Det er ikke særlig klart; vi ønsker, at det skal klargøres mere.

Farum og Brixtofte er blevet nævnt. Jeg vil nu nævne den sag ud fra en lidt anden vinkel end den; der har været nævnt her, nemlig ud fra den vinkel, der går på, hvad denne her ændring egentlig vil betyde for domfældelsen i Brixtoftesagen.

Der kunne jeg da godt spørge ministeren, hvordan det forholder sig med straffelovens § 3 i forhold til denne her ændring; hvilke konsekvenser det egentlig vil have i forhold til Brixtoftesagen dér, fordi det jo klart fremgår af straffelovens § 3, at når man ændrer på regler, så får det også nogle konsekvenser for igangværende sager.

Det tredje problem, jeg vil nævne, er det spørgsmål, vi allerede har været inde på, altså spørgsmålet om, hvorvidt DIF skal udpege direkte, som det er nævnt her i forslaget, eller der skal være tale om en indstilling, som nogle har nævnt.

For Enhedslisten er det klart, at det, der er det afgørende, er en kombination af både helheden og forskelligheden. Der er mange forskelligheder, der skal ind i den bestyrelse og repræsenteres i denne her bestyrelse. Derfor synes vi, at det ville være oplagt at finde et kompromisforslag,

som f.eks. tog udgangspunkt i, at man lavede en større bestyrelse og så kunne bevare DIF's mulighed for selv at udpege deres repræsentanter, eller at man lavede nogle muligheder for, at DIF kunne udpege flere, end der skulle vælges, sådan at ministeren havde muligheden for at lave helheden, men med udgangspunkt i indstillinger af en begrænset kreds fra DIF's side osv. Man kan forestille sig forskellige muligheder. Vi mener, det er vigtigt at finde et kompromis der.

Den sidste ting, jeg vil nævne, er spørgsmålet om den direkte repræsentation af aktive udøvere og trænere. Det er rigtigt, at det står i lovforslaget som en mulighed, at man kan udpege nuværende eller tidligere eliteidrætsudøvere og trænere. Vi synes, at det er en vigtig pointe, at det ikke er tidligere, men at det faktisk er nuværende, og derfor synes vi under alle omstændigheder, at det skal præciseres.

Men derudover synes vi, det ville være oplagt at lade de aktive udøvere og de aktive trænere selv gå ind og pege på de folk, som de ønskede at have med, og det forslag vil jo passe godt ind i, hvis man laver en udvidelse af bestyrelsen, f.eks. ved at tage det forslag, der ligger fra Team Danmarks træner/aktivgruppen om én aktiv træner og én aktiv idrætsudøver.

Alt i alt er der altså digre problemer, som vi ser i det, og det er ting, som må indgå i udvalgsarbejdet. Vi håber, at der kan nås frem til et kompromis under udvalgsarbejdet, fordi vi synes, det ville være ærgerligt, hvis der bliver en vedtagelse af det her med et meget snævert flertal, for så ved vi jo, at så vil det blive lavet om efter næste valg, hvor kulturministeren ikke længere hedder Brian Mikkelsen, og hvor regeringen ikke længere vil være en Venstre-Konservativ regering.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu er hr. Søren Søndergaard jo en interessant spåmand eller måske bare en drømmer; det er ikke til at vide. Men nu skal vi jo lige have klaret begreberne.

Hr. Søren Søndergaard peger på, at ifølge det her lovforslag er det en mulighed, at der kan sidde trænere og aktive. Når der i teksten her står, at af bestyrelsens otte medlemmer skal mindst to være nuværende eller tidligere idrætsudøvere, så er det i min terminologi ikke bare en mulighed, så er det faktisk en pligt. Det vil sige, at man i dag med det her lovforslag er sikret en repræsentation, ellers overtræder kulturministe-